

FOTOSKABAN VOITTAJAT • V8-Magazinen kiihdytyspäivä

6/2006 Hinta 7,20 €



Herstin uutuus

Lincoln Zephyr '41



Esittelyssä

'65 MUSTANG Pro Touring -tyyliin

'52 Buick Super Riviera
'71 Pontiac GTO
H-D lättäri minibudjetilla
300C SRT-8 stripillä

- Forssan Pick-Nick
- SM ja EM kiihdytysfinaalit



PAL.VKO 2006-44

06006

900720-06-06





PITOPELII

Lincoln Zephyr '41

Timo Herstin matalalla lipuva '41 Lincoln kustom on vaikuttava ilmistys, joka ei jätä ketään kylmäksi. Lopputulos miellyttää miestä itseäänkin sen verran, ettei auto karkaa hyppysistä ihan lähiaikoina, vaikka ottajia varmaan olisi.

TEKSTI JA KUVAT HARRI JUKARAINEN

30-LUVUN LOPUN ja 40-luvun alun Lincolnit ovat alkuperäisenä todella loistokkaita pelejä, ja varsinkin coupe-mallisena huimaa ilmestyksiä. Kun auton pituutta vielä

hieman korostetaan sopivalla madalluksella, saadaan todella omaa luokkaansa oleva risteilijä. Timon ajatus moisen pelin rakentamisesta syttyi ensimmäisen kerran joskus 90-luvulla

Rod & Custom -lehteä selätessä ja jonkun tahtuman kuvakavalkadia zoomaillessa. Muistin perusteella noin '37 Lincoln coupe teki vaikutuksen, jolloin ajatus moisen rakentamisesta iskostui mieleen. Vaan mistäpä noita aiheita nyt esiin putkahtaisi.

Asia unohtui, mutta kerhotallin oven pielessä roikkuvaa Recyclers logoa katsoessa huomaa, että auto oli jättänyt jälkensä. Tämä hieman tuoreempi malli rantautui aihiona Suomeen joskus 90-luvun alussa. Tunnetun mobilistikeräilijän varastoissa vuosia lymyillyt auto

PITOPELLI...

ei ollut ilmeisesti tarpeeksi kiinnostava entisöintikohde, koska sillä ei ole suomihistoriaa ja se oli kunnoltaankin erittäin haastava projekti. Linc siirtyi tällä vuosituhannella lähemmäs rodipiirejä päätyessään Tomahawk-tallilla vaikuttavan Esan haltuun, jolla oli valmiit suunnitelmat auton suhteen. Visiot olivat hyvin samansuuntaiset kuin Timpallakin. Esalla

oli kuitenkin jo ennestään työn alla vaativa kustom-projekti, eikä aikaa tuntunut riittävän siihenkään. Moni äijä kävikin ihmettelemässä orkkiskuosissa kököttävää jättiläismäisellä tuulilasilla varustettua kummajaista. Timppa kaupitteli Cadillac kustominsa eteenpäin ja sai houkutelua Esan luopumaan Lincolnista.

IDEOINTIA JA KARTOITUSTA

Kupee sai jäädä odottamaan vuoroaan, koska ensin oli taottava kuosiin juuri hankittu A Ford

pickup. Aakkosten kanssa vierähti vuoden päivät, sillä niitä tuli kasattua toinenkin pickupin lisäksi.

Zephyr-projekti eteni Janne Kutjan hahmottaessa Timpan visiot paperille samalla kun osapuutteita kartoitettiin ja paikattiin. Autossa ei ollut hankittaessa voimansiirtoa eikä orkkis lättäpäätekniikan hankkiminen tuntunut kovin mielekkäältä. Pickistä kevään 2006 American Car Showssa käytettäessä tuli asiasta juttua kisakuvioista tutun Johanssonin Jukan kanssa. Hän tarjoutui sponsoroimaan projektia täysin uudella Cheyven pikkulohkolla. Eipä tarvinnut konevalintaa miettiä toista kertaa. Hankintalistalla ollut '50 Mercuryn takapuskuri löytyi myös yllättävän helposti.

PELLINPAUKUTUSTA

Työt käynnistyivät toden teolla viime syksynä ajokauden lähestyessä loppuaan. Timppa ruis-kutti tyhjäksi puretun hylsyn peltipuhtaaksi korkeapainepesurilla. Lincolnissa kori on kiinnitetty runkoon niitein ja pistehitsaamalla, joten korin nostaminen rungolta ei tullut kyseeseen. Ruosteen runtelema kori oikaistiin ja tuettiin sisältä muotoon ennen peltitöiden aloittamista. Käytännössä molemmat helmat, korin kantavat rakenteet sekä tietysti kylkien alaosat tehtiin kokonaan uusiksi. Kun nämä oli saatu valmiiksi ja kori kiinnittyi taas tukevasti runkoon, voitiin varsinainen lattia poistaa.

Seuraavaksi vuorossa olivat uuden tekniikan vaatimat muutokset. Pikkulohkolle, TH-350 automaatile, 80-luvun Caminosta poimitulle

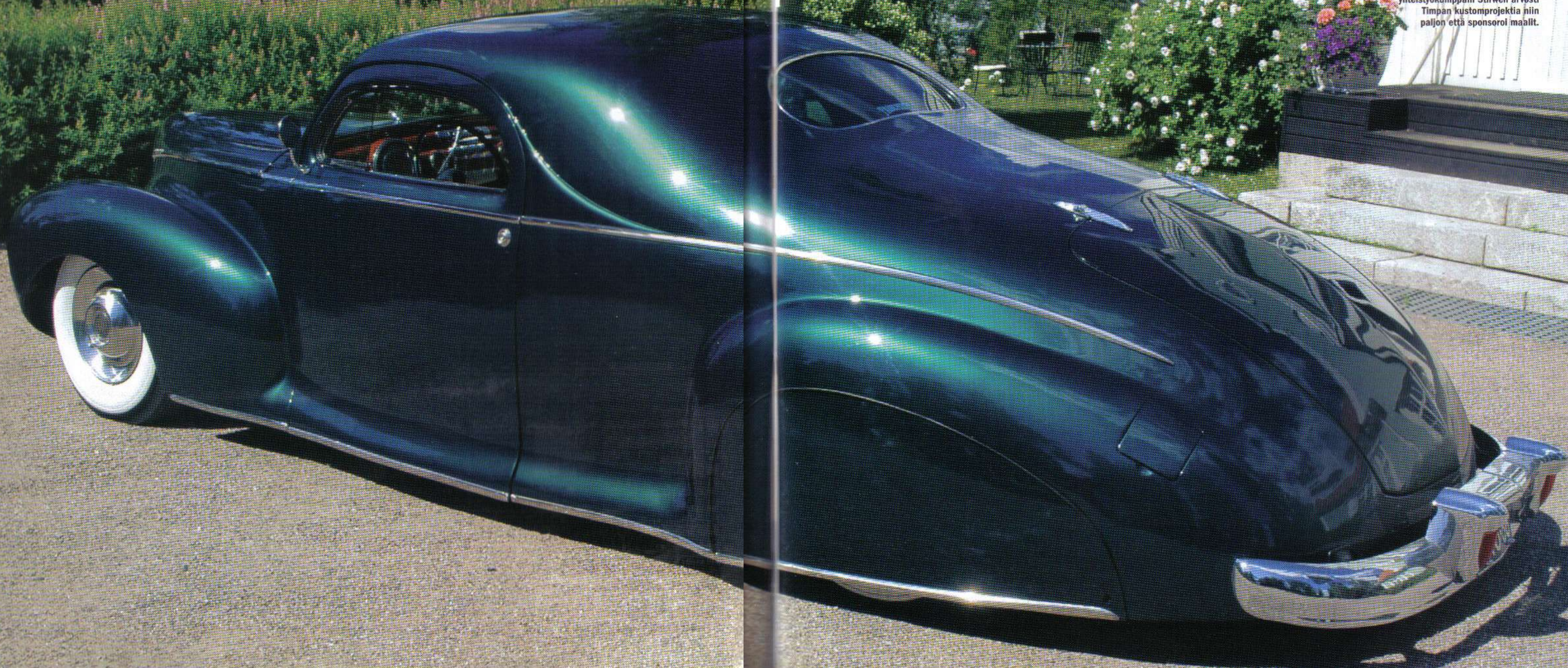


Myös konehuone on viimeistelyä asianmukaisesti. Puola, bensafiltteri, kannet ja ilmanpuksarit kantavat kaikki rivoitettuja alumiinikuoria. Samoin laturiksi ja vesipumpuksi on valittu kiillotetut alumiiniosat.

Kun tekee maalaushommat itse, ei ainakaan tarvitse syytellä muita alkataulujen venymisestä eikä lopputulostakaan tarvitse arvailla. Myös pitkäaikainen yhteistyökumppani Stirwell arvosti Timpan kustomprojektia hiin paljon että sponsoroi maalit.



40-luvulla kojelaudat olivat pramelta, joten mitäpä sitä hienoa kokonaisuutta rankasti muutelemaan. SoCalin Art Deco nupit, tyylipuhdas '40 sompa sekä tietysti komea nahkasisustus luovat sopivasti kustomtatsia.





Kustom Lincoln on näyttävä ilmestys tien päällä. Art Deco -sukkula on kengitetty Firestonen levyillä 7,00-15 valkosivurenkailla. Kapselit ovat klassiset Caddyn Sombretot.

PIHOPELI...

taka-akselille sekä tehostetulle simpukalle rakennettiin tarvittavat palkit sekä kiinnikkeet. Myös ilmapussijousituksen vaatimat muutokset toteutettiin tässä vaiheessa. Mätähommia riitti myös sisälokasuojissa ja ovissa. Niiden valmistuttua päästiin itse asiaan.

Lincolnin pitkän ja loivan katon choppaus ei ole mikään helppo nakki. Niinpä ensimmäisiä viiltoja edelsi paljon tuumailua ja mitailua. Kattoa pudotettiin maltillisesti, ettei lopputulos näyttäisi pannukakulta. Silti Timpakin mieltä hetken, että muutos oli liian suuri. Kauempaa zoomaillessa auton linjat näyttivät kuitenkin juuri suunnitellun mukaisilta. Takaluukku siivottiin ja luukun avaus suoritetaan nykyisin sisältä vajjerilla.

Myös alkuperäiset takavalot saivat kyytiä, kun Mercury'n puskurin rekkarinkehukseen sijoitettiin linssit Barrisin oppeja mukailien. Puskuria kavennettiin ja sen kaarevuutta jouduttiin muuttamaan ennen kuin se istui täydellisesti takapäin muotoihin. Valmis puskurilähetettiin yhdessä kaikkien säilytettävien kiiltävien osien kanssa Eskilstunaan uudelleen kromaukseen. Kun peltihommat oli tehty lattia lukuun ottamatta, käytettiin Lincolnin hiekkapuhalluksessa, missä käsittelyn saivat runko, korin alaosa sekä konehuone. Tämän jälkeenkin peltisavottaa riitti, kun ensin oli pellitettävä koko lattia takakontin pohja mukaan lukien. Lokasuojat hitsattiin kiinni koriin yhtenäisemmän ilmeen aikaansaamiseksi ja katon saumat viimeisteltiin.

KIIRETTÄ PUKKAA

Keväällä 2006 Helsingin näyttelyn lähestyessä alkoi kiire painaa päälle toden teolla. Uusi kone sai pintaansa auton tulevan värin ja kaikki kopat sekä hihnapyörät vaihtuivat kiiltäviin. Edelbrockin tripower imusarja ja kolme uutta Strombergin 97 kaasaria sekä

Speedwayn pukinsarvipakosarjat antavat koneelle aimo annoksen nostalgista hot rod henkeä. Anssi Tarna jynsi venakoppiin Lincoln Zephyr kyltit. Koneen jatkoksi pulattiin TH-350 aski, jonka kuori lumputettiin ensin kiiltäväksi. Lasimallit kiikutettiin tehtäväksi Keralalle Pikalasiin. Timpahan on tunnetusti sitä mieltä, että jenkkiautoon kuuluvat vihreät sävyt.

Sisustuksen kohdalla alkuperäisestä suunnitelmasta tingittiin värin osalta. Tarkoitus oli teetää verhoilu valkoisesta nahasta, mutta lopulta sävy kallistui käyttöystävällisempään kaksiväri teemaan materiaalin pysyessä aitoana. Kojelaudan ja ikkunakarmien puujäljelmämaalaukset eli oottraukset ovat Timpan työstävän tekemiä. Ratti on malliltaan klassinen '40 Ford. SoCalin valmistamat Art Deco nupit antavat kustomtatsia muuten orkkisoliselle kojelaudalle.

Helposti nähtävien juttujen lisäksi työlista käsittää kaikki normaalit kuviot: kardaaniin lyhennys, jarrujen kunnostus, uusien jarru- ja bensalinjojen veto, sähköt jne. Osahankinnat sujuivat toki joskus helpostikin ja aikaa säästyi, kun samassa tallikiinteistössä toimintansa aloittanut JPVintagerods eli Jani kirjaili Timpan mietteet saman tien paperille tauokahveja hörpätessä ja toimitti osat suoraan

tontille. Koska Timppa tekee maalaushommat itse, voi uskoa, että kiirettä riitti. Tarkalle se menikin, sillä maalausta viimeisteltiin vielä näyttelyä edeltävänä iltana. Vaikka auto oli keskeneräinen ja esim. sisustus koostui tuolloin vain paikalleen nostetusta penkistä, oli lopputulos niin vaikuttava, että paikka top tennissä irtosi tänäkin vuonna.

ON THE ROAD

Näyttelyhässäkästä toivuttuaan Timpalla oli aikaa panostaa viimeistelyyn sekä käydä hakemassa kilvet konttorilta. Sen jälkeen autolla on ajettu ahkerasti ja tietysti muutamia pikkukivokajakin on joutunut fixaamaan. Jotain isompia juttuja on säästetty ajokauden jälkeen. Näistä tärkeimpänä lienee perävälityksen vaihtaminen, sillä 2,54:1-välitys on yksinkertaisesti liian harva matalissa nopeuksissa kolmella kaksikurkkuisella varustetulle pikkulohkolle. Kaikenlaisia rakentelukuvia pyöri miehen mielessä ja varmasti jotain uutta rullaa kierrätystallista ulos ensi keväänäkin, mutta toista kustom-aihoita ei tätä kirjoitettaessa ole ainakaan harkittu.



Tyylipuhtaammin toteutettuja takavalvoja ei tule vastaan ihan heti. '50 Mercury'n takapuskurit taipui Timpan käsissä oikealle kaarelle ennen uudelleen kromausta.

Auton muotoja mukailevat fender skirtsit ovat seuranneet mukana tehtaalta ja olivat onneksi tallella. Kokonaisuuden täydentää helman rajaava hiltitty lista.